

havde det været galt for Cyklisten, men der hjalp ingen kære Moer. Gendarmeren tog Bengene, indgav sin Rapport, og Cyklisten indgav naturligvis ogsaa sin Rapport og Klage. De mødte ude i Søndre Birk og kom i Forhør der, under hvilket det viste sig, at Gendarmeren ikke havde Spor af Net eller Grund at staa paa, idet Cyklisten fik alle sine Benge tilbage, medens Gendarmeren fik en Koffel, som man kalder det. Den Optreden vidnet i alt Fald ikke om, at de ere saa afholdte eller humane og elskværdige, som Krigsministeren talte om (Berretsen [Hjørring Amts 5te Valgtreds]: Og saa skyde de paa Folk!) Ja, det er jo da ikke i Kjøbenhavn's Nærhed, det erovre i Sylland, at de have brugt den Slags strenge Forholdsregler. Jeg fremhæver kun Faktum, hvad jeg kender i dette ene Tilfælde. Det er påseret for knap en Maaned siden, og jeg skal bevise min Udtalelse, hvis det ønskes. Men, som sagt, jeg tror nu for Resten ikke, den Elstværldighed finder Sted over for Gendarmene. Det skulde ogsaa være mærkeligt, om det danske Folk havde forglemt sig selv saaledes, at det i Løbet af disse 4—5 Aar skulde være kommet til Erkendelse af, at det i Virkeligheden var noget godt, Krigsministeren gav det danske Folk, den Gang man begyndte at tage af Statens Midler. Da gav man os Gendarmene for at give os Bryal, hvis vi vilde opponere. Jeg har brugt den Ytring en Gang paa et Møde i Aarhus, saaledes som jeg bruger den nu. Da blev der anlagt Sag imod mig, og jeg tænkte, at jeg vel nok fik 2—3 Maanedere for det. Men Aarhus Byting og Viborg Derret mente noget andet, begge frikendte mig for mine Udtalelser, men at det danske Folks Sind og Hjerte skulde have forandret sig saaledes, at det skulde være tilfreds med de Foranstaltninger, der ad provisorisk Vej blev til som et Middelet at tugte med, den Gang man begyndte at borttage den Ret, der ved Grundloven er lagt i det danske Folks Haand, det tror jeg ikke, saaledes ser det i hvert Fald ikke ud, og den Bestyldning, den ærede Minister kom med over for dem, det stemme for Hjerternes af Gendarmene, maa selvfølgelig hvile og ligge paa hans egen Kæppe.

Jeg skal nu kun til Slutning udtale min Tilfredshed med, at Finansudvalget paa dette Budget har søgt at nedsette Udgifterne saa meget, som det har, og kan kun beklage, at det ikke er gaaet videre, end det er. Om der er Grunde for, at det ikke kan gaa videre, om det er i Følge den bestaaende Hærorrdning eller i Følge de bestaaende militære Love, skal jeg ikke videre indlade

mig paa, men som sagt kun beklage, at man ikke er kommet endnu videre med Hensyn til Nedsættelse af Udgifterne. Hvad enten nu det ene eller det andet er Grunden, maa man nødvendigvis se, at saa store Nedsættelser, navnlig paa de militære Budgetter. Det bliver da særlig nødvendigt, for saa vidt den Bevægelse, der har rejst sig i Sommer, Agravbevægelsen, nogen Sunde skal saa nogen Betydning. Det bliver nødvendigt at komme de militære Udgifter til Livs, for saa vidt man virkelig vil noget paa de økonomiske Omraader; thi saaledes som vi stille og gaa, at Aar efter Aar Udgifterne trods Nægtelserne blive større og større paa de militære Budgetter, bliver der aldrig noget til Reformen af nogen Betydning for dem i Samfundet, der trænge.

Jeg har kun villet henstille disse Bemærkninger til Overvejelse. Det er, som sagt, min fulde Overbevisning, at den eneste Vej, man kan gaa her i Danmark, hvis man vil have Midler til økonomiske Reformen, der have Betydning for Befolkningen, er den at foretage Indskrænkninger paa de militære Budgetter.

Berntsen: Jeg skal ikke komme ind paa politiske Betragtninger, jeg henholder mig fuldstændig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt i den Retning, men efter at den ærede Ordfører har talt, forekommer det mig, at den sidste ærede Taler ganske rolig kunde være gaaet ud fra, at der ikke var nogen, der fra vor Side havde givet den højtærede Minister Anledning til at tro, at vi havde skiftet Standpunkt paa noget Punkt med Hensyn til vor Betragtning af Gendarmene, deres Mytte o. s. v. Den Udtalelse stod ganske paa den højtærede Krigsministers Regning, men naar jeg har begæret Ordet, er det blot for at omtale et lille Spørgsmaal, der findes under Krigsministerens Budget. Det er omtalt af den ærede Ordfører og findes nævnt i Betænkningen under Nr. 213 vedrørende et Samraad, der er ført mellem Ministeren og Udvalget, angaaende de foreslaaede Forhøjelser af Assurancepræmierne for Afsærbød Klædefabrik. Da jeg saa de Motiver, der findes til denne Forhøjelse, undrede det mig noget ved første Øjekast. Der foreslaas nemlig en Forhøjelse af 2 Arter paa denne Konto, en Forhøjelse, der angaar Assurancepræmien for Afsærbød Klædefabrik, hvilken Forhøjelse beløber sig til 2,000 Kr. aarlig, samt en Forhøjelse til en Forandring af Bygningerne til et Beløb af 22,000 Kr. Det forholder sig jo nemlig saaledes, at de Brandforsikringer — altsaa ogsaa her den